



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз Ок 31/2025
16.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 5. у вези става 1. КЗ у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Данијеле Андријашевић, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Посебног одељења за организовани криминал Кж-р-По1 13/25 од 19.05.2025. године и Кж2 По1 178/25 од 23.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Данијеле Андријашевић, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Београду Посебног одељења за организовани криминал Кж-р-По1 13/25 од 19.05.2025. године и Кж2 По1 178/25 од 23.06.2025. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Посебног одељења за организовани криминал Кж-р-По1 13/25 од 19.05.2025. године, према окривљенима АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ (раније ...), ЖЖ, ЗЗ и ИИ, који се налазе у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал Кпп По1 6/25 од 03.03.2025. године, а који им се рачуна од 01.03.2025. године, када су лишени слободе, продужен је притвор за још два месеца из разлога прописаних чланом 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, који им по том решењу може трајати најдуже до 24.07.2025. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Посебног одељења за организовани криминал Кж2 По1 178/25 од 23.06.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног ВВ, адвоката Марка Милојевића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Саше Миловановића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Уроша Алексића, бранилаца окривљеног ЂЂ, адвоката Милице Митровић и адвоката ЕЕ, браниоца окривљеног ЖЖ, адвоката Бранка Алексића, браниоца окривљеног ЗЗ, адвоката Александра Андрејића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Данијеле Андријашевић,

изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кж-р-По1 13/25 од 19.05.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног ББ, адвокат Данијела Андријашевић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, укине побијана нижестепена решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи побијана решења и тако што ће укинути притвор према окривљеном и истог пустити на слободу.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члана 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Данијела Андријашевић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, истиче повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено.

Међутим, у образложењу захтева, иако нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац оспорава оцену суда о постојању разлога за одређивање и продужење притвора против окривљеног из члана 211. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, те цитира одредбе члана 214. став 4. ЗКП и члана 215. ЗКП и члана 213. ЗКП, (које се односе на одређивање, продужење и трајње притвора у истрази) и истиче да су наведене одредбе повређене побијаним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет. Поред тога бранилац истиче да је повређено право окривљеног, у смислу одредбе члана 69. став 2. ЗКП, истичући да је притвор одређен након протеча рока од 48 сати од задржавања окривљеног, а које поступање је противно и одредби члана 29. став 1. Устава РС.

Како из изложених навода произлази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено

окривљеном преко браниоца (члан 485. став 4. ЗКП), док суштински указује на повреду одредаба члана 214. став 4. ЗКП и члана 215. ЗКП и члана 213. ЗКП и члана 211 став 1. тачка 1) и 3) ЗКП, као и члана 69. став 2. ЗКП и чињеничним наводима оспорава оцену суда о постојању разлога за одређивање и продужење притвора према окривљеном, а што све не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се конкретно та повреда састоја, односно не образлаже се на који начин су нижестепени судови правноснажним решењима учинили означену повреду закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Врховни суд је имао у виду и наводе захтева за заштиту законитости да је у другостепеном решењу Апелационог суда у Београду Посебног одељења за организовани криминал Кж2 По1 178/25 од 23.06.2025. године, у изреци погрешно наведено да је жалба изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења (Кж-р-По1 13/25 од 19.05.2025. године), али је нашао да се ради о очигледној грешци у писању, која није од утицаја на законитост решења, нити је разлог за подношење ванредног правног лека.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић